

DEPARTEMENT
VAN
KOLONIËN.

NB. Wordt verzocht in het antwoord de dagteekening, de letter en het nummer dezer, nauwkeurig uit te drukken.

Lett.

A1

Nº.

17.

Getal der bijlagen:

's Gravenhage, den 4 Juli 1893.

6516
Bij Uwe missive van 20 Juni th. 1^e Afdeling N° 6516, wordt, onder mededeeling van een concept. schrijven aan onzen Gerent te Londen omtrent een uitleveringstractaat met Groot-Brittannië, tot mij de vraag gericht, hoe de artikelen XVIII en XIX van het Britsche ontwerp-verdrag, waarvan het eerste de Britsche koloniën betreft, en het tweede oningevuld is gelaten, zouden behooren te luiden.

Onder het voorbehoud door mij reeds in mijn brief van 19 Mei th., litt. A! N° 6, gemaakt aangaande de bevoegdheid van de consulaire ambtenaren, zie ik geen bezwaar om artikel XVIII van het Britsche ontwerp ook

aan
Zijne Excellentie den
Minister van Buitenlandse
Zaken.

onzezijds over te nemen, omdat het de noodige restrictien bevat ten aanzien van de uitvoering welke in de koloniën mogelijk zal zijn met het oog op de verschillende wetgeving en toestanden. Misschien zou met een artikel, in plaats van de artikelen XVIII en XIX, kunnen worden volstaan.

De kennisneming van de bij Uw schrijven gervegde concept-misive geeft mij overigens tot de volgende opmerkingen aanleiding.

Vooreerst meen ik uit hetgeen daar in voorkomt ten aanzien van artikel II van het Britsche ontwerp, te moeten afleiden, dat door Uwe Excellentie - en mijns inziens te recht - niet meer prijs wordt gesteld op een bepaling als van artikel 17 van het dererzijdsche concept.

In de tweede plaats heeft het mijne aandacht getrokken, dat terwijl volgens ons staatsrecht de regel geldt, dat nimmer Nederlanders, maar alléén vreemdelingen (niet-Nederlanders) kunnen worden uitgeleverd, de Britsche

Re-

Regeering, blykens artikel III, dergelyke onderscheiding maakt tusschen hen, die al dan niet „subjects“ zijn van het betrokken Gouvernment. Hoewel dit verschil in opvatting zich in de praktijk wellicht niet zal doen gevoelen, omdat iedere betrokken mogendheid vrij is in het bepalen der categorie van personen die zij voor uitlevering aan den anderen Staat vatbaar acht, zoo bestaat toch de mogelijkheid, dat volgens de Engelsche wetgeving het verkrijgen van de hoedanigheid van „British subject“ gemakkelijker is, dan volgens onze wetgeving die van Nederland; zoodat wellicht een uit Peruvia gevluchte misdadiger van oosterschen oorsprong, zich te Singapore gemakkelijk tot Britisch subject zou kunnen doen erkennen. Het schijnt mij niet onverschillig, dat zekerheid worde verkregen aangaande de vraag, wie de Britsche Regeering tot hare onderdanen rekent.

Indien verder, overeenkomstig de

op

Dat was toe beoordeelend van Koloniën bij de inruiling van art. XIX. Vinder is de termen van art. XVIII. mijn genoege, dan vervalt hun aisch voortaan art. 17.

dan is Engeland nog beweerd, dat niet verplicht tot uitlevering. Is dat nu van veel beteekenis? Toch kan men de vraag van Koloniën aan Londen overbrengen.

opmerking in de concept-misfivie om-
treunt Artikel X gemaakt, in het ver-
drag vermeld werden de rechtelijke
ambtenaren bevoegd tot voorloopige
aanhouding; en dus, volgens de Neder-
landsche wet (Artikel 9) de officieren
en hulp-officiieren van justitie, dient
er op te worden gelet, dat voor de
officiieren van justitie in Suriname
in de plaats treden de procureur-
generaal, en in Curacao de procureur-
generaal of de officieren van justitie.
Of kan dergelijke onderscheiding geacht
worden begrepen te zijn in het algemeen
voorbond van artikel XVIII?

Volgens de concept-misfivie bestaat
er geen bezwaar tegen Artikel XI, maar
zou van Nederlandsche zijde geen gebruik
worden gemaakt van de aangeboden
gelegenheid om Artikel XII in te vullen.

"Ik meen te moeten betwijfelen,
"of in het tractaat zulk een eenrij-
"dige, alleen door Groot-Brittannië
"vastgestelde regeling kan worden opge-
"nomen, zonder dat onzerzijds verklaard

wordt

Dit behoeft niet de
Engelsche rechtelijke
ambtenaren moeten juist
heden aangehouden dan met
de onschijnig: "or other
"competent authority".

Ja, zeer zeker;
dat zou dat voorbehoud
anders beteekenen?
(zie n° 1009 v. 1894)
Frankrijk

wordt, hoe door de Nederlandsche
Autoriteiten in het gegeven geval
gehandeld wordt, en welke voor-
waarden door ons daarbij gesteld
worden.

Het zou dan ook ~~myns~~
~~intient~~ de voorkeur verdienen om
in plaats van de artikelen XI en XIII
een enkel artikel in het traktaat
op te nemen, in overeenstemming
met artikel 7 van den legger. In
elk geval zal toch moeten vaststaan,
dat de Britsche Autoriteit de gel-
digheid zal aannemen van een door
een Nederlandsche rechtbank ge-
geven rechtsingang met beval van
gevangenneming of gevangen houding
(artikel 85 Wetboek van Strafvor-
ding). Het verschil tusschen onze
wetgeving en de Engelsche, die, ^{naar} zoo ik
~~my niet bedrieg~~ ^{niets meer}, geen rechtsingang
kent, zou anders bij de toepassing van
artikel XIII voor ons nadeelig kunnen
zijn. -

De Minister van Koloniën,

Coll.

ad v. v.